



N:r 7.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 8 april 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen » 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Behövs en inre mission, av P. W. — Eder himmelske Fader vet, att I behöven allt detta, av O. Funke. — Hur vi kungöra våra möten, av A. Strömbäck. — Bönens makt. — Trohetens lön. — Hälsning från Kongo. — Stort och smått. — Carl Flodin (med fotografi), av J. N—n. — J. Uttke (med fotografi), av O. W. G—r. — En skön hälsning. — Från Expeditionen. — Från verksamhetsfältet. — Verksamheten i Lappland. — Verksamheten bland de dövstumma, av P. Alfr. Person. — Från andra läger. — Tro på Herren Jesus, så varder du och ditt hus frälst. — Är du en kung, så res som en kung, av J. Elfström. — Han sköt upp såsom en telning, av Talmage. — Mötesannonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

Han har i kärlek förutbestämt oss till barnskap hos sig genom Jesus Kristus enligt sin viljas välbehag, till beröm för sin nåds härlighet, med vilken han har benådat oss i den älskade, i vilken vi hava återlösningen genom hans blod, överträdelsernas förlåtelse enligt rikedom av hans nåd. Ef. 1: 5—7.

Aposteln betonar med all kraft i v. 3—11, såsom vi redan framhållit, hurusom frälsningen är av Gud, huru den sker genom Jesus Kristus, och huru vi bliva frälsta genom att tro på honom. Dessa äro de tre huvudpunkterna i evangelium om frälsningen. De kunna aldrig för ofta eller för kraftigt framhållas: Gud gör det, genom Kristus gör han det, och genom tron få vi det.

Aposteln säger i v. 5, att »Gud har förutbestämt oss till barnskap hos sig genom Jesus Kristus». Det är således ett Guds förutbestämmande, en Guds utkorelse, att alla de, som tro på Jesus Kristus, skola vara barn av honom. Alla dem, som mottogo honom, gav han makt att bliva Guds barn, dem som tro på hans namn (Joh. 1). Så var det från begynnelsen, så är det nu, och så förblir det till slutet.

Allt detta har han gjort, tillägger aposteln, »enligt

sin viljas välbehag», ingen har inverkat på honom, det kom alltsammans från hans eget hjärtas välbehag.

Om en man tager en kvinna till hustru, och någon frågar honom, varför han tog just henne, så kan han icke svara annat än, att det var enligt hans hjärtas välbehag, han ville ha just henne. Och om någon säger honom, att han väl kunnat få en bättre, en vackrare, en friskare, en rikare hustru, så svarar han: »ja, det kan ju hända, men det var denna, som behagade mig». Det finnes ingen annan förklaring. På samma sätt gives ingen annan förklaring, varför Gud skapade världen, ingen annan förklaring, varför han vidtog sådana anstalter för att frälsa världen, än att »det var hans viljas välbehag». Och att han upptager till barn dem, som tro, huru förklara det? Jo, det var hans viljas välbehag. Och att det så behagade honom, det var icke en nyck, icke ett infall, utan det hade sin grund i hans eget eviga, oföränderliga väsen, ty allt vad Gud gör, det gör han i överensstämmelse med detta sitt väsen, som bestämmer allt.

Han har gjort det *sin härliga nåd till pris*, heter det vidare. Såsom allt har utgått från honom, så syftar också allt tillbaka till honom själv. Han har skapat allt, och han har skapat det till sitt eget förhålligande. Gud är det högsta av allt och således också målet för allt. Allt som tjänar till att förhålliga honom, det befinner sig i sitt rätta skick, men det som icke förhär-

ligar honom, det är något, som, så att säga, kommit på sned. All Guds regering går därpå ut, att världen skall i alla avseenden, i alla detaljer, i alla sina delar bliva sådan, att den förhållar honom.

Det fanns en gammal filosof i Grekland, som talade om världsalltets musik. Han tänkte sig, att alla dessa stjärnor, som lupo sina banor på himlavalvet, utvecklade en musik, visserligen icke sådan, att människor kunde höra den, men likväl en härlig musik. Och visst kan man säga, om det också icke är musik i vanlig mening, att det dock är en väldig lovsång till Guds pris, som alla dessa väldiga himlakroppar sjunga. Och allt skapat, det lilla som det stora, blomman, fågeln, marken, ja, snöflingan och regndroppen instämma i den musiken, hade vi bara öron till att höra med. Det är endast de i synd fallna varelserna, som icke deltaga däri. Genom syndafallet insmög sig ett missljud i skapelsen, ungefär såsom när en sträng på ett instrument har gått av eller blivit ostämd. En ostämd sträng förstör den skönaste melodi. Strängen måste lagas eller stämmas, så att den kommer i harmoni med de andra och kan deltaga i den mångstämmiga musiken.

Sålunda har Gud skapat allt till sitt förhålligande. Till sitt eget förhålligande var det ock han vidtog åtgärder för att frälsa människorna och fördenskull sände dem sin Son. När Sonen »gick omkring och gjorde väl och hjälpte alla», så var ytterst målet, att Gud skulle bli förhålligad. Därför säger också vår Frälsare i sin bön Joh. 17: »Jag har förhålligat dig, Fader, därigenom att jag har fullbordat det verk, som du har givit mig att göra». När Jesus gjorde de blinda seende, de döva hörande och de lama färdiga, så var det väl ock för att hjälpa dem, *men yttersta målet* var i alla fall att genom deras helbrägdagörelse förhålliga Gud. På samma sätt förhåller det sig, när Jesus frälsar syndare. Det yttersta målet är, att Gud genom deras frälsning må bliva förhålligad.

När vi i Joh. Uppb. läsa om slutet på hela Guds frälsningsråd, då se vi en stor skara, som ingen kan räkna, samlad i himmelen, i det nya Jerusalem, stående omkring tronen. Och vad göra de där? De lovsjunga Gud och Lammet, som var dödat och hade igenlöst dem åt Gud med sitt blod. Frälsaren gjorde ingenting, tog icke ett steg, sade icke ett ord, som icke åsyftade att förhålliga Gud. Därför var Kristus en sådan människa, som Gud vill att människan skall vara och som han i Kristus vill göra henne till. Först när synden är avlägsnad ur världen och mänskligheten har blivit förvandlad till Guds Sons fullkomliga likhet, först då kan man säga, att hela frälsningsverket är fullbordat. Ty först då kan man säga, att hela universum samstämmer utan missljud uti att lovsjunga Gud.

Sin nåds härlighet till lov, säger aposteln. Ingen kan med sitt förnuft mäta djupet eller höjden eller längden av Guds nåds härlighet. När bibeln beskriver den, så begagnar hon de väldigaste liknelser. Så hög som himmelen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som frukta honom, sjunger David (Ps. 103). Vem kan väl mäta avståndet mellan jorden och himmelen? Så långt som öster är ifrån väster, låter han våra överträdelser vara ifrån oss, tillägger han. Och vem kan

säga, huru långt det är mellan öster och väster? Guds nåds härlighet är med ett ord oändlig, såsom han själv är, och han vill, att vi skola veta det och tro det och erfara det på oss själva. Han vill, att vi genom en sådan erfarenhet skola bli förvandlade, så att hela vår varelse, hela vårt liv i alla dess yttringar, i alla dess gärningar, blir en lovsång till honom för hans nåds härlighet.

Med vilken nåd han har benådat oss i den älskade, läsa vi sedan. Gud har således benådat oss. Och vilka »oss»? Jo, oss, som äro i Kristus Jesus. I honom allena finnes Guds nåd till frälsning att få för människor. Honom har Gud satt fram till en nådastol. Den som vill ha nåd, må gå till honom. Honom har Gud givit till en frälsning: den, som vill bliva frälst, skall gå till honom. Honom har Gud givit till en läkare: den, som vill bliva botad från synden, skall gå till honom.

Därför är det endast tomma fantasier, när människor säga, att de genom Guds nåd skola bliva frälsta, fastän de *icke* tro på Kristus, icke genom tron äro förenade med honom. Denna villfarelse är ungefär lika dåraktig, som om en sjuk människa tänkte, att hon skulle bli botad genom ett läkemedel, som hon slår ut på gatan, eller helbrägdagjord av en läkare, som hon visar ifrån sig. Nej, vill hon bli frisk, måste hon använda läkemedlet, vill hon bli helbrägdagjord, måste hon taga emot läkaren, när han kommer. Hon blir icke frisk därigenom, att hon vänder läkaren ryggen.

I den älskade, säger Paulus, är det, som Gud har benådat oss. Kristus är den älskade i högsta mening. I honom är allt Guds välbehag, och detta välbehag få även de dela, som äro i Kristus Jesus. Ty såsom kroppen och lemman, grenarna och stammen höra ihop, så höra också Kristus och hans lärjungar ihop, så att det som sker den ena, sker den andra. Äro vi i Kristus, är det således en synd och en skam, om vi tvivla på, att vi äro benådade, eller äro oroliga, såsom vore det ordet ej sant, som Herren här säger.

I honom, säger aposteln vidare, *hava vi återlösningen genom hans blod, syndernas förlåtelse.* Här talar han åter om sig och de troende. Han säger, att vi *hava* återlösningen — icke att vi *skola få* den — därför att vi äro i honom — och icke på någon annan grund. Gud har givit honom åt hela världen, men så länge världen föraktar honom, är hon utan frälsning. Den som är utan frälsare är utan frälsning. Men så snart världen vänder sig till honom blir hon frälst. Därför heter det aldrig heller i bibeln, att världen är frälst. Men vi sjunga med rätta:

Vem som helst
Kan bli frälst,
Blott till Gud han vänder.
Detta bud
Sänder Gud
Ut i alla länder.

Det finnes ingen, som utgör något undantag. Lika visst som det är, att var och en som är utan Kristus är utan frälsning, lika visst är det, att *var och en* som är i Kristus har frälsning. Vi få icke säga, att den och den visserligen är i Kristus, men är en så skröplig och eländig människa, att hon icke kan hava frälsning. Lika

litet få vi säga om en person att, ehuru han visserligen icke är i Kristus, är han dock så förträfflig, att vi måste erkänna, att han är på väg till himmelen. Nej, här måste vi med största kraft hålla på Guds ord. Och det säger: *var och en*, som är i Kristus, är genom tron på honom Guds barn; den, som icke är i honom, har icke barnskapet, han är utan Gud, utan liv, utan hopp, utan frälsning, han må för övrigt vara huru förträfflig som helst. Det må låta hårt, men det är så.

Vi äro Guds verk, säger aposteln längre fram, skapade i Kristus Jesus. Av naturen äro vi skapade i Adam, genom nåden äro vi omskapade i Kristus. Om någon är i Kristus, är han en ny skapelse, en ny andlig skapelse. Kroppen är visserligen densamma, men den andliga människan i honom har blivit något helt annat. Det gamla är förgånget, allting har blivit nytt.

Aposteln kallar här, såsom ofta, frälsningen för *återlösning*. Frälsningen kallas i bibeln också försoning med Gud. Om jag då frågar: *av vem* är då denna frälsning, denna försoning, denna återlösning, så svarar skriften: den är av Gud, såsom aposteln säger i 2 Kor. 5. Alltsammans är av Gud, som har försonat oss med sig själv genom Jesus Kristus, ty det var Gud, som var i Kristus, försonande världen med sig. Det är hos Gud det börjar, det är i Gud det har sin grund, det är Guds kärlek, som är källan till alltsammans, men det är i Kristus Jesus, som han har givit oss denna frälsning. Och varifrån ha vi då frälsats? Jo, som Luther säger i utläggningen av andra artikeln: ifrån alla synder, ifrån dödens och djävulens våld.

I alla språk, som jag känner, framställas räddning eller frälsning ofta under bilden av ett köp. Så säga även vi i vårt språk, att den och den personens räddning var dyrköpt, den kostade hans räddares liv. Räddningen betraktas då som ett köp, där den, som räddade, gav ut sitt liv som en köpenning. Vi hava återlösningen, säger aposteln, *genom hans blod*. Det var på den vägen, att Kristus gav ut sitt liv i döden, som frälsning bereddes oss. Hade det kunnat ske på annat sätt, så må vi vara förvissade om, att Gud också hade gjort det. De gamles funderingar, att Gud kunnat göra det »på tusen andra sätt», såsom Luther uttrycker sig, äro idel fantasier. Det kunde inte ske på annat sätt, och därför gjorde Gud det så som det nu skedde. Det var därigenom, att Jesus Kristus, såsom Guds Lamm, gick i döden för oss, som vägen till frälsning öppnades. Därför säger aposteln här, att vi hava återlösningen genom hans blod. Han gav sin själ i döden till återlösning för många, säger han själv, och därvid blir det. Vad vi hava att göra därtill, det är att tro och säga amen.

P. W.

»Den himmelska trösten beskåres människan, på det att hon må varda starkare att bära vedermödorna. Frestelsen följer sedan, på det hon icke må förhåva sig av det goda. Djävulen sover icke, och köttet är icke dödat. Därför, bered dig utan återvändo till strid; du haver fiender till höger och till vänster, som aldrig vila.»

Tomas a Kempis.



Rom. 1: 24—32.

v. 24. En människas sedliga förfall är närmast *en följd* av hennes olydnad mot den henne uppenbarade sanningen, men på samma gång ett *straff* därför. De som icke vilja mottaga sanningen, de *måste* tro lögnen. Läs 2 Tess. 2: 11. Det är en oundviklig världsordning, som har sin grund i Gud själv, och således en *Guds dom*. Men med lögnen följer sedligt förfall. Därför heter det, att Gud *sänder* dem kraftig villfarelse och *överlämnar* dem i deras hjärtans begärelser. Läs Es. 6: 10, Joh. 10: 40, Rom. 11: 8, Ps. 69: 28, Apg. 7: 42.

Osedlighet kallas i bibeln ofta *orenhet*. Se Matt. 23: 27, Ef. 5: 3, Kol. 3: 5. Helighet kallas däremot renhet. Matt. 5: 8, Joh. 13: 10, 15: 3, 1 Tim. 1: 5. Den orenhet, som aposteln här syftar på, är *otukt*, varigenom *kroppen skändas*. Se 1 Kor. 6: 18. Otukten framställs av Paulus överallt såsom en särskilt hednisk styggelse.

v. 25. Med »Guds sanning» menar aposteln här den sanne Guden (se v. 23). Med lögnen menar han avguden. Likasom Gud är *sanningen*, så är avguden, så att säga, den förkroppsligade lögnen. Det är liksom att i ett sammanfatta all lögn, då man framställer bilden av en människa eller ett djur såsom Gud.

Hedningarna ha dyrkat *skapelsen* (skapade ting) *framför*, d. v. s. med uteslutande av, *skaparen*.

Att *välsigna* Gud är att över honom uttala sitt hjärtas lov och tillbedjan. Läs Luk. 1: 64, 2: 28, 24: 53, Rom. 1: 25.

I *evighet*. Ordagrant lyda apostelns ord: *till tidsåldrarna*. Men grekiska språket har icke något annat ord för att uttrycka *evighet*. Och att aposteln menar, att Guds ära och lov skall vara i all evighet, därom kan ej vara mer än en mening.

Amen är ett hebreiskt ord, som betyder: *Sannerligen*. I denna betydelse förekommer det mycket ofta. Läs t. ex. Matt. 5: 18, Mark. 3: 28, Luk. 4: 24, Joh. 1: 52, 5: 19. På alla sådana ställen står ordet amen och översättes med sannerligen. Men när det bildar slutet av en lovsång, låter man det hebreiska ordet stå kvar såsom här. Läs ock kap. 9: 5, 11: 36, 15: 33, 16: 26 m. fl. ställen.

v. 26. Alla laster äro *vanärande*, men i *högsta grad* de laster, som här och i följande verser omtalas.

Den *naturliga brukningen* är det naturliga köns-
umgänget med män. Den *onaturliga* är den, då kvinnor bedriva otukt med kvinnor. Denna last förekom både bland hedningar och judar. Den förekommer även nu bland vårt folk.

v. 27. Den last, som här omtalas, kallas *sodomi-
teri*, emedan den i bibeln första gången omtalas såsom en last, som förekom i Sodom (1 Mos. 19: 4 följ.). Läs 3 Mos. 18: 23. Att hedningarna förfallit i sådana vanärande laster är en Guds dom, en »vedergällning»

för deras »förvillelse», d. v. s. för deras avguderi (v. 23, 25). Denna last är ganska allmän även bland de s. k. kristna folken.

v. 28. Till sann kunskap om Gud hade hedningarna kunnat komma, om de *aktat värdigt* att taga vara på den uppenbarelse, som Gud givit även dem. Se v. 19. Men det aktade de icke mödan värt och förlorade därför det ljus, som de hade, så att de nu icke alls känna Gud. Läs 1 Tess. 4: 5, Gal. 4: 8, Ef. 2: 12, Apg. 17: 30.

Ett *ovärdigt sinne* är ett sådant sinne, som är riktat på synden. Huru det yttrar sig, visa de följande verserna.

v. 29. De äro *orättfärdiga* i handel ochandel, *onda* mot sin nästa, *dåliga* karaktärer, *giriga*. Grundtexten har två ord för girighet. Det ena betyder kärlek till penningar, det andra begär att få mer. Det senare är det, som här användes. Likaså i Mark. 7: 22, Luk. 12: 15, Ef. 4: 19 m. fl. st. Det förra användes i Luk. 16: 14, 1 Tim. 6: 10, 2 Tim. 3: 2. De äro vidare fulla av *avund*, så att de icke tåla, att andra ha framgång eller varda upphöjda, *fulla av mord*, ty om de ej i handling dräpa, så ligger i deras hat ett mord (Matt. 5: 21 följ.). De *ville* gärna dräpa, om de vågade. De äro vidare *trätgiriga*, som aldrig kunna hålla frid, *svefulla*, så att man aldrig kan lita på dem, *elaka*, så att de ha sin lust i att skada sin nästa.

v. 30. Här uppräknar aposteln andra synder, och mitt i uppräknningen utbrister han: *gudförhatliga* d. v. s. de äro en styggelse för Gud, liksom de gudfruktiga äro Guds älskade (kap. 1: 7, Kol. 3: 12).

v. 31. *Oförnuftiga*. Att leva i laster är oförnuftigt. Det strider mot människans sanna, förnuftiga väsen.

v. 32. Hedningarna veta mycket väl, att dessa laster äro straffbara. De tänka sig också, att Guds straff träffar dem både här i tiden och efter döden. Men ändå leva de i dessa laster, ja, de gå ända därhän, att de *hålla med* dem, som utöva dem. Huru vanligt är det icke, att de till och med *skryta* över sina synder. Man tänke på alla dryckessånger och lättfärdiga romaner, som rent av prisa lasten.

P. W.

Behövs en inre mission?

Till svar på denna fråga må meddelas följande utdrag ur ett brev från en av våra resepredikanter i mellersta Sverige:

»Har nu varit i F., så nu vet jag, hurudan jordmån där är. Veckan förut, innan jag kom hit, hade kyrkoherde K. sammankallat alla sina konfirmander, som han undervisat under de nio år, som han varit där. Detta var synnerligast de kvinnliga. De manliga lyckades det inte för honom att få tillsammans, ty de voro goodtemplare m. m. Mötet hölls i en skolsal på kvällen litet mer hemligt. Han hade nu sökt få fram det värsta, han visste, så att de hade gråtit som barn och lovat att inte gå och höra på villfarelsen.

Men detta satte inte nog skräck i alla utav det övriga folket, utan de kommo rätt snällt och hörde. Jag

bjöd mina åhörare det *bästa*, jag visste, så att de blevo kraftigt berörda, och en del grät under hela tiden, som jag talade. Detta var för mig likasom en strålkastare i mörkret.

Detsamma hände även ute i socknen ett stycke ifrån F., där ingen verksamhet förut varit. Ett ungt bondfolk, som är troende, har bott där ett år; där predikade jag tre gånger. Ryktet spred sig vida omkring, man fick veta, att det inte var farligt. De, som hade nära en mil att gå och rätt svår väg, kommo samt togo nya besökare med. Man underrättade mig, att de, som varit mest fientliga emot sådana predikanter, som icke voro prästvigda, de satte sig så nära bredvid mig, som det kunde gå för sig. De bådo mig nu med tårar i sina ögon, att jag, om möjligt, någon gång mer måtte göra dem ett besök. Disponenten F. i F. lyckades att förra året köpa ett lagerhus, som en grosshandlare haft. Han har inrett en trevlig sal 1 tr. upp. Det har kräft rätt stora utgifter. Nu söker han att få predikan där så ofta som möjligt av de bröder, som icke bo för långt bort.»

Det må icke behövas någon utläggning till en sådan skildring. *Den inre missionen påkallar vårt allra varmaste intresse*. Vi må ock tacka Gud, att Svenska Missionsförbundet har insett och behjärtat detta. Under år 1906, det sista år, för vilket revision föreligger, utgav förbundet direkt för inre missionen ej mindre än nära *nittio (90) tusen* kronor. Läggas därtill utgifterna för den nya missionsskolebyggnaden och hälften av förbundets allmänna omkostnader, så stiga samtliga utgifter för *inre missionen* 1906 till omkr. *140 tusen kronor*.

Det sist förflutna året (1907) kommer att visa mycket anseeligt högre siffror.

Detta må nu vara sagt först och främst till Guds pris, i andra rummet till uppmuntran för missionsvännerna, men ock i tredje rummet till *upplysning* för dem, som fått för sig, att Svenska Missionsförbundet försummar och litet gör för den inre missionen.

Låt oss hålla ut. *Ja, låt oss växa till.*

P. W.

Eder himmelske Fader vet, att I behöven allt detta.

Matt. 6: 32.

Tror du detta? Och tror du det fullt och fast? Min mening är icke att fråga, huruvida du tror, att hela bibeln är av Gud ingiven och att även detta språk ordagrant så uttalats av Herren Kristus, icke heller huruvida du med dina läppar bekänner den ovan anförda satsen och i ditt förstånd är övertygad om sanningen av den samma; nej, nej, detta hjälper ju icke här; utan jag frågar, om du är i hjärtat genomträngd av denna sanning, om du i djupet av din själ är av henne behärskad och genomstrålad. Ja eller nej? Tror du verkligen och uppriktigt, att Gud såsom din Fader sørjer för dig, såsom för sitt barn, i alla dina inre och yttre angelägenheter, och att han aldrig skall låta dig något fattas, aldrig låta dig frestas över din förmåga, utan att

han tvärtom skall låta allt tjäna till ditt bästa, till ditt eviga och högsta väl, och så att hans heliga, härliga bild allt mer förklaras uti dig — tror du detta? Nej, du tror det icke? ty trodde du det, skulle du icke kunna vandra din väg så tryckt, så ängslig och bekymrad som du nu gör. O, huru föga vi tro fullt och visst, även de ibland oss, som berömma sig av sin rättrogenhet och kunna förivra sig över »de otrogne» — huru föga vi tro fullt och visst, och så att tron varder vårt inre liv, såsom hon skulle vara. I kallen eder »troende», men i verkligheten tron I icke ens de första bokstäverna av vad Kristus uppenbarar, nämligen att eder himmelske Fader verkligen är *fader*, och att han vet vad I behöven.

Jag frågar dig, vad skulle du säga om ditt barn, om det började resonera sålunda: »Visserligen har min fader hittills, och så långt jag kan minnas tillbaka, alltid sörjt väl för mig; men — tiderna äro dåliga. Vem vet, — när jag slitit ut dessa skor och ätit slut på detta bröd, vem vet, varifrån jag sedan skall få något? Ja, vem vet, om icke han, som är min fader, en dag kunde få det infallet att stänga in mig i en mörk källare eller till och med att spänna mig, stackars svaga barn, för sin vagn, som nu drages af vår häst? Vem vet?» Nå väl, skulle du väl om ett sådant barn säga: »Detta är ju ett högt begåvat, förståndigt barn, som ger gott hopp om sig?» Nej, du skulle sörja och klaga: O ve, huru har mitt barn kunnat så mista allt sitt barnsliga sinne och all sin barnsliga kärlek, och varmed har jag förtjänat, att mitt barn har sådana förskräckliga tankar om mig?» Med rätta klagar du på detta sätt, men har då Gud, din Fader, av dig förtjänat, att du skall hava så förskräckliga tankar om honom? Det gives verkligen nog många sorgliga exempel på sådana jordiska fäder och mödrar, som glömt bort sina barn, även som på sådana, hvilka lagt på sina barn bördor, som dessa ej förmått att bära, och ännu vanligare finner man exempel på fäder, vilka stått vanmäktiga mot sina barns nöd och lidande eller av brist på förstånd och rådighet icke vetat, vad de bort göra eller låta med dem. Men sådana exempel låta sig icke tillämpas på den himmelske Fadern. Hos honom finnas förenade den fullkomligaste allmakt och ömmaste kärlek, vishet och trofasthet, den djupaste blick för dina innersta behov och heligt tålmod med alla dina synder — om nämligen synden får vara synd för dig. Kan du då icke förtro dig åt och lita på honom?

Ja, säger du, detta allt är nog också i *läran* alldeles riktigt; men i tillämpningen är det ett helt annat förhållande. O, denna olycksaliga skillnad mellan lära och tillämpning! Detta är ju just, vad jag sade: *Du tror icke*. Säg då så gärna rent ut: »Jag tror icke!» Erkänn din otro och klaga under tårar inför din Gud: Jag tror icke, men jag vill tro; Herre, Herre, min hjälpare, min Frälsare, hjälp min otro! Ja, bryt dig igenom, så gott du kan; bryt dig igenom, kämpa dig igenom, om ock gråtande och kvidande; säg och upprepa ditt: »Fader», tills du verkligen kan både säga *Fader* och tro detta ordet *Fader*.

Invänd nu icke: Ack vad tjänar det till? Sorgerna komma alltid tillbaka, likt återsvallande havsvågor, över mig, vad tjänar det till att kämpa emot dem! — Ja,

vad tjänar det till att vattendroppen alltid faller på klippan, den lilla svaga vattendroppen på den hårda, fasta klippan? Jo, *det* tjänar det till, att den svaga droppen likväl slutligen skall genomborra den hårda klippan. Och även ditt kalla, högmodiga, försagda, misstrogn hjärta skall helt visst slutligen varda ett fridfullt och saligt barnhjärta och vinna den härliga barnarvsrätten hos Gud, om du endast icke hindrar Guds ords vattendroppar från att träffa ditt hjärta, och om du endast verkligen kämpar för att kunna hos dig lämna rum för Guds ljus, som vill lysa in i ditt hjärta.

Kom, låt oss med varandra
Gå till vårt löftesland!
Är vägen svår att vandra,
Gud bjuder oss sin hand.

Han är oss alltid när,
Oss hör, när vi åkalla,
Upprättar, när vi falla,
Och hem till sig oss bär.

O. Funke.

Hur vi kungöra våra möten.

Då jag vid ett tillfälle kom till ett litet missionsmöte, som hölls under en marknad och som hastigt kommit till stånd, frågade en predikant mig, hur jag fått reda på, att något möte skulle hållas. »Jo», svarade jag, »jag läste anslaget, som var uppspikat på väggen vid ingången till Rutströms affär». »Jaså», svarade predikanten, »där ser man, att det hjälper att affischera!» Som sagt, mötet var i en hast kommet till stånd, och predikanterna rent av undrade, hur så många marknadsbesökare hunnit få reda på, att det skulle hållas. — Vid ett annat tillfälle kommo predikanterna till en plats, där man beslutit hålla ett missionsmöte under sommaren. Men de möttes av stora ögon och undrande blickar, ty man hade ej någon aning om, att något missionsmöte skulle hållas där den söndagen. Huru många, som kommo till detta möte, är lätt att räkna ut. — Genom förhållandenas makt — för att ej skriva det på någons konto — fingo här predikanterna tala för en liten skara, då de vid samma tillfälle och under mera gynnsamma förhållanden kunnat få predika evangelium för fulla hus.

Genom dessa exempel tagna ur högen har jag velat påpeka betydelsen av att *på lämpligt sätt förbereda och buda till mötena*. Vi påstå, att det är viktigt att predikanterna förbereda sig väl för sina predikningar, men det är minst lika viktigt, att folket i lämplig tid förberedes för mötet på den plats, där det skall hållas. Huru många själar, som i dag stå utanför evangelium och dess välsignade inflytande på grund av vår försumlighet att *på lämpligt sätt bjuda dem till mötena*, det känner Gud allena. Men, käre broder och syster, nog äro våra missionssynder här mycket stora.

Sätten att bjuda till mötena äro många. Var och en bör söka finna det lämpligaste, som medför bästa resultat. Förr, då man ej hade tidningar, underrättade man personligen. Kunde man ej gå själv, skickades barnen ut runt om och rätt långa vägar för att

buda till möten. Jag tror, att detta är bästa sättet, ehuru även andra sätt kunna vara bra. Det bekvämaste sättet är att säga: »Dom ser då i tidningen» eller: »Det står i tidningen». Men nu är det många, som ej hava tidningen, andra, som hava tidningen, men som ej sett det; och åter andra, som sett det i tidningen, men glömt det. Lita därför ej för mycket på tidningen, men *spar ej heller att annonsera där!*

Ett tredje sätt, som är rätt bra, om det skötes med förstånd, är att *sätta upp anslag* vid väl trafikerade vägar, gathörn och affärslokaler samt, där det gives lov, även inne i affärslokalerna. Själv har jag anskaffat sådana anslag till flera platser på landet här omkring. — Det är en billig sak. Man låter trycka på hållfast papper det mesta och sedan fyller man i för varje gång namn på predikant, dato, klockslag och årtal. 1,000 st. sådana anslag kosta endast 5 à 6 kr., och de kunna räcka flera år. Har någon, som vill anskaffa sådana anslag, långt till något tryckeri, kan han lätt skriva ett sådant.

Jag är viss om, att om vi göra mer för mötena, när predikanterna komma i sina månadsturer, så skall Herren välsigna våra bemödanden. Tänk, om vi med att göra våra möten mer kända bland folket samt först och sist bedja för verksamheten skulle vinna några själar för Herren och större intresse för evangelisk mission! Och tänk, om du med att sända dina barn ut i gårdarna att buda till möten lär dem att älska arbetet för Gud, men ännu mer, *giver dem tillfälle att såsom barn få vinna en själ för Guds rike*, en själ, som blev frälst, därigenom att dina barn budade henne till ett möte! Tänk vilken välsignelse! Jag kom en vinterdag till en plats för att predika där på aftonen. Den intensiva snöyran upptornade drivor på gårdar och vägar. Framkommen till mitt logi spisade vi middag, men husets tvenne, fullvuxna döttrar voro borta. Först på eftermiddagen kommo de hem, frysande, våta och hungriga. Jag frågade, var de varit i detta förfärliga väder och fick till svar: »Vi ha varit ut i byn och budat till möte». Men nog ville jag den aftonen predika, som om det varit sista gången jag skulle tala till odödliga själar. Och det vill jag säga: För de själar, som bliva frälsta på denna plats både nu och framdeles, icke skola Herrens vittnen ensamma få lönen därför. *Det lönar sig att buda till möten.*

A. Strömbäck.

Bönens makt.

Vi återvända ofta till detta ämne, skriver »Missionary Review», men det är också en tangent, som icke kan anslås för ofta, då det gäller att påminna om den verkliga nyckeln till livets sublimaste och renaste melodi och harmoni.

Om en till ett helt sammanförd, fullt tillförlitlig bok kunde utgivas, innehållande en noggrann förteckning över besvarade böner, vilkas verkan icke kunde förklaras såsom »slumpens tillfällighet» eller genom »naturliga lagar», så skulle den vara en stor gåva till mänskligheten i denna materialistiska tid.

Vid tanken härpå må vi återgiva följande: Biskop Bowman berättar, att han under hösten 1858 bevistade en årligen återkommande konferens i Indiana, vid vilken biskop Janes presiderade. Vi mottogo då ett telegram, säger han, att biskop Simpson låg för döden. Biskop Janes sade därvid: »Låtom oss tillbringa några minuter i allvarlig bön och ropa till Gud om biskop Simpsons tillfrisknande». Vi knäböjde för att bedja. Den beryktade gatupredikanten i Californien, Wm Taylor, ombads att leda i bön. Och en sådan bön har jag icke hört sedan. Intrycket därav grep mig oemotståndligt: Biskop Simpson skall icke dö! Jag reste mig upp från mina knän alldeles lugn. Jag sade det även till andra bröder. »Varför tänker ni så?» »Emedan jag genom denna bön fått ett starkt intryck därav i mitt inre.» En annan svarade: »Jag erfor samma intryck». Det gick från bänk till bänk, tills vi funno, att en stor del av konferensdeltagarna erfarit detsamma. Jag antecknade tiden noga, och då jag nästa gång träffade Simpson, sysslade han med sitt vanliga arbete. Jag frågade då biskopen: »Huru tillfrisknade ni från eder sjukdom?» »Det kan jag icke förklara.» »Vad sade läkaren?» »Han sade, att det var ett underverk.» Därpå bad jag biskopen berätta för mig, under vilka omständigheter förändringen inträdde. Det bekräftade sig då, att just den dagen och den timmen lågo predikanterna i bön på konferensen.

När läkaren kort förut lämnat sjukrummet, hade han sagt till hans hustru: »Det är förgäves att göra något vidare, biskopen dör i alla fall.» Ungefär efter en timme återvände han likväl, men studsade vid inträdet och frågade: »Vad har ni gjort?» »Ingenting», var svaret. »Han har ju plötsligt förbättrats; en kris har inträffat, alldeles oförklarlig för mig», sade doktorn.

Trohetens lön.

En rik man kom en gång till en fattig sadelmakare och lämnade en sadel med order, att den skulle vara färdig på måndagen.

»Det är omöjligt», sade ägaren av verkstaden.
»Vilket nonsens! Det är ju hela morgondagen.»
»Vi arbeta icke på söndagen, herre.»
»Då skall jag gå till någon, som gör det.»
»Vi kunna få sadeln färdig tills om tisdag.»
»Det duger icke; bär den tillbaka i vagnen.»

Icke ett ögonblick tvekade sadelmakaren. Tyst gjorde han, som han blivit tillsagd. Några timmar efteråt kom en granne och sade:

»Jag tyckte, att det minsta jag kunde göra var att komma och tacka dig och tala om, att jag skulle bliva glad att få mottaga så många kunder, du ville sända.»

»Jag skall icke sända dig dem, jag kan behålla, men med Guds hjälp skall jag aldrig handla mot mitt samvete, icke för någon människa, ej heller för några penningar.»

En tid förflöt med stora svårigheter för sadelmakaren, till dess att en militär en dag inträdde på verkstaden.

»Jaså, ni är den person, som vägrade att arbeta på söndagen?» sade han.

»Ja», svarade sadelmakaren.

»Nåväl. Jag är general Donning. Jag har sett mig omkring efter en man, på vilken jag kunde förlita mig att utföra en stor beställning för regeringen. Det ögonblick jag hörde omtalas er, beslöt jag, att ni skulle få den, ty jag kände mig säker om, att en man, som tjänar Gud så oförfärat, också skulle tjäna sina medmänniskor troget.»

Till

Våra kära missionsvänner i Sverige.

Nåd och frid av Gud!

Samlade till konferens på Kinkenge missionsstation, bedja vi, Svenska Missionsförbundets kongomissionärer, att härmed få bringa eder en hjärtlig fridshälsning och ett varmt tack för edert alltid visade intresse, edra uppoffringar och förböner för oss och det arbete, som I sänt oss att utföra bland Kongos mörkhyade invånare. Här som över allt i Herrens vingård är det icke alltid ljus, icke alltid medgång eller glädjande erfarenheter, som möta oss, utan det skiftar mellan dagar och skuggor. Den ständiga vistelsen i en hednisk omgivning med dess vidskepelser och styggelser å ena sidan, dess likgiltighet å den andra och det mördande klimatet med flera omständigheter, som verka tröttande och nedbrytande på kropps- som själskrafter, sätta oss ofta på hårda prov, men medvetandet om att »Herren är en evig klippa» och att en stor skara trofasta missionsvänner dagligen frambära oss och arbetet för missionens Herre, uppehåller oss och skänker mod och uthållighet.

Låtom oss icke förtröttnas att göra det goda, ty vi skola ock i sinom tid skörda, om vi icke tröttna. Gal. 6: 9. Kinkenge den 16 jan. 1908.

Å konferensens vägnar:

Edw. Karlman.
(Ordf.)

Emil Cederblom.
(Skr.)

Stort och smått.

Domaren trodde på söndagsskolan.

En ovanlig dom har nyligen avkunnats i staden Geneve, N. Y., Förenta staterna. Två ynglingar, 18 och 15 år gamla, dömdes att böta 10 dollars samt att 52 söndagar å rad gå i söndagsskolan, emedan de stulit varor ur järnvägsvagnar. Domaren trodde, att det skulle göra pojkarne större nytta, om de sändes till söndagsskolan, än om de skickades till fängelset.

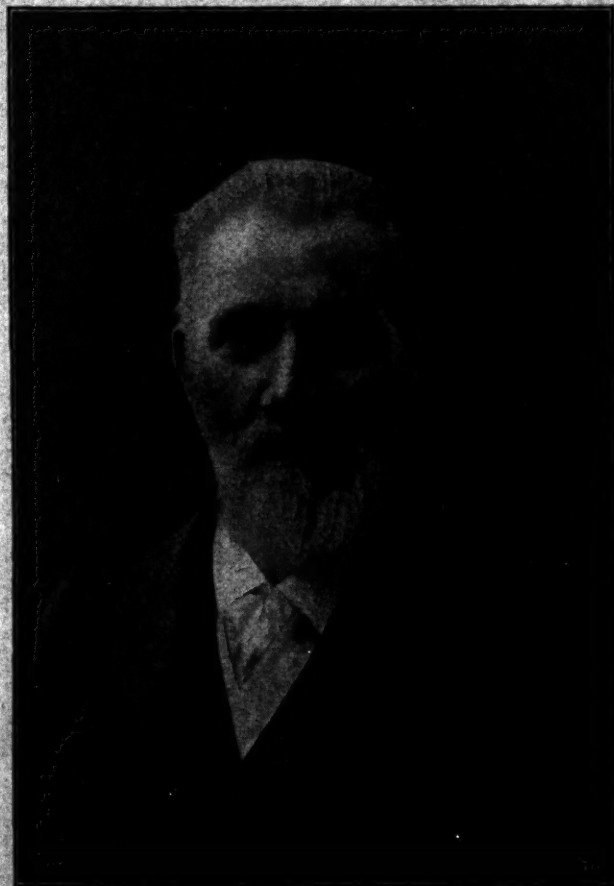
Världens störste kompositör, dess störste sångare, dess störste konstnär överträffas av den moder, som söker inplantera Guds bilden i sitt lilla barns hjärta.

Carl Flodin †.

F. d. verkmästaren vid Barnängens Tekniska Fabrik i Stockholm, Carl Flodin, avled i sitt hem därstädes den 7 mars 1908 i den höga åldern av närmare 83 år. Han föddes i Bankeryds församling i Småland den 24 juni 1825. Och då Flodin i en lång följd av år med varmt intresse deltagit i missionsverksamheten dels i Jönköping och dels i Stockholm, meddela vi i dag hans bild.

Tidigt både fader- och moderlös kom Flodin vid 11 års ålder i skomakarelära. 18 år gammal var han egen mästare och tjänade som byskomakare sitt bröd i fadernebygden. Några år senare flyttade han till Jönköping och arbetade utom i yrket vid därvarande tändsticksfabrik. Under en tid av arbetsbrist vid fabriken kom han att biträda i arbetet vid en teknisk fabrik, där bland annat bläck till-

verkades. Han löste därvid ett problem i beredning av bläck, som man länge experimenterat med. Denna hans uppfinning band honom vid fabriken, och då ägaren sedermera flyttade till Stockholm och grundlade Barnängens Tekniska Fabrik, följde Flodin med som verkmästare. På denna post stod han sedan kvar, tills han var 80 år gammal och bidrog i hög grad till fabriken framgång särskilt i tillverkningen av bläck. Utom Pa-



Carl Flodin.

triotiska sällskapets guldmedalj innehade Flodin diplom från utställningen i Paris 1900 m. fl. utmärkelser. De senare åren åtnjöt han pension från fabriken.

Vid 25 års ålder blev Flodin omvänd till Gud. Sedan dess tog han städse verksam del i missionsverksamheten och följde densamma med varmaste intresse både hemma och i hednavärlden. Med stor frikostighet understödde han arbetet, varhelst han såg det behövdes. Hans glädje över missionens framgång var lika okonstlad som hjärtlig, och vissheten om, att ännu härligare segrar skulle kröna den missionerande församlingens strävan, fyllde alltid hans sinne. Hans umgänge var därför i högsta grad uppmuntrande för arbetarne i Herrens vingård. Han var en fader i Kristus, som förstod att ej blott gissla tidens lyten utan även erkänna det goda som fanns och väcka hänförelse för arbetet i Herrens tjänst och till själars frälsning.

Sedan många år tillbaka medlem av Södra försam-

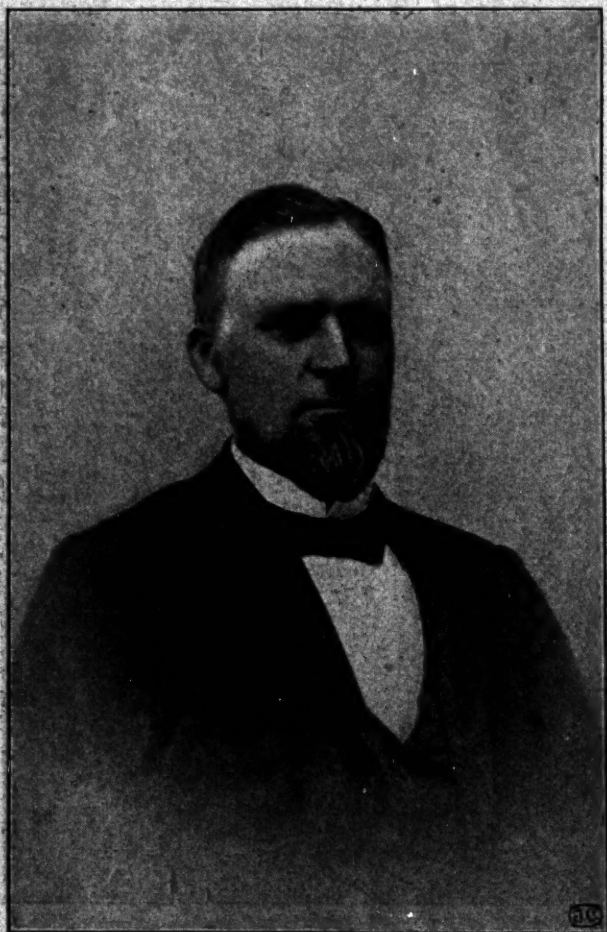
lingen av Luth. missionsföreningen i Stockholm, tillhörde han även denna förenings styrelse och utförde i denna egenskap genom sitt varma intresse och sin framsynthet ett gott verk.

De som tjänat väl vinna en god ställning och mycken frimodighet i den tro, som är till vår Herre Jesus Kristus.

J. N—n. *

J. Uttke †.

Som vi i förra numret omnämnde, avled f. d. sysslomannen Joh:s Uttke i Nyköping den 6 sistlidne mars. Det var ett långt liv i kärlek och nitälskan för det goda, som härmed ändades. Uttke föddes den 15 maj 1837 i Perstorp socken i Skåne. Redan som ung gossevar han kraftigt besökt av Herren, men först vid 20 års ålder fick han frid med Gud och förvissning om sitt barnskap.



J. Uttke.

Från början av sitt trosliv ställde han sig avgjort på Herrens sida och var ända till sitt livs slut en varm missionsvän. År 1859 flyttade U. till Stockholm, där han idkade skradderirörelse. Där deltog han med i den kristliga verksamheten och blev genom Guds nåd en av dem som bildade Stockholms kristliga ynglingaförening, vilken fått vara till välsignelse för så många unga män. Vi göra här ett utdrag ur ett brev från denna förenings ordförande, ställt till Uttkes efterlämnade maka: — — »Då Uttke som ung kom upp till Stockholm, samlade han ihop några med honom likasinnade unge män, som ville höra Herren till, och så bildades Stockholms kristliga ynglingaförening. Det är nu omkring 46 år sedan dess. Det var ett litet senapskorn, men det har vuxit till ett stort träd. Broder U. anade väl ej, då han började läsa och bedja med sina unga jämnåriga, att föreningen skulle komma att leva så länge och bliva till så stor välsignelse för många. Tusen och åter tusen unge män ur alla samhällsklasser hava under årens lopp varit medlemmar i föreningen. Många hava föreningen näst Gud att tacka för vad de äro. Tusentals skulle hava gått under i synd och fördärv, om de ej haft Stockholms Kristliga Ynglingaföre-

ning såsom en tillflyktsort. Bortemot tiotusen husvillor har föreningen givit härberge och åt tusental givit råd och hjälp på varjehandad sätt. Det är broder Uttkes verk, som så utvecklats till välsignelse — —.»

År 1871 flyttade U. till Nyköping och slöt sig genast till de få troende, som då funnos där. På hans initiativ blev den lilla föreningen ordnad, nya stadgar antagna och styrelse vald. U. ingick i styrelsen och tillhörde den till sin död. Redan året efter sin ankomst till N. började han arbeta för insamlande av medel till byggande av missionshus, och snart nog kunde föreningen flytta in i egen lokal. För de unga var han alltför varmt intresserad, och särskilt nedlade han mycken kraft i söndagsskolarbetet. Under en lång följd av år var han föreståndare för söndagsskolan. I Missionsföreningen var han under olika perioder ordförande i sammanlagt 18 år och sekreterare i 11 år. Varm vän av den fria missionsverksamheten, höjde han sig i många avseenden över den trångbröstad partiidå, som ej kan erkänna det goda, som utövas av andra. Därför kunde han samtidigt under många år vara ombud för Ev. Fosterlandsstiftelsen och under senare år för Israelsmissionen. Sällan finner ock Israelsmissionen varmare vänner, än den hade i broder U.

Det var dock ej blott på det religiösa området U. var verksam. Sin skradderiaffär skötte han, tills han 1896 antog anställning som syssloman vid Nyköpings arbetshus, från vilken befattning han avgick förliden höst. Under många år var han ledamot av stadsfullmäktige och drätselkammaren, fattigvårdsstyrelsen samt kyrko- och skolrådet.

Nu är han över gränsen. Hans arbetsdag är ändad. Den Guds nåd, varpå han i livet litat, var den grund, varpå han vilade i döden. De sista ord han sade till mig, då jag tog farväl av honom, voro dessa: »Det är endast på Guds nåd det beror, att jag kommer igenom, men nåden räcker».

U. sörjes närmast av maka och 4 barn. Vile den gamle kämpen i frid!

O. W. G—r.

En skön hälsning.

Vid pred. Aug. Peterssons i Upsala begravning omnämnde pred. E. Fröding, att han för ungefär tre veckor sedan av den nu hemgångne fått en hälsning till Västerås missionsförening. Hälsa vännerna, hade han sagt, att under kampen är det ljus i dalen för mig, säg dem, att den port, jag predikat om i så många år, den porten står nu öppen för mig, hälsa dem, att den Kristus, som det varit mitt käraste arbete under så många år att förkunna, han håller att dö på.

Även till Svenska Missionsförbundets styrelse sände Petersson vid ett annat tillfälle en hälsning innefattad i 1 Joh. 3: 2.

»Saliga äro de döda, som i Herren dö»!

Svenska Missionsförbundets Expedition,

77, Drottninggatan 77,
STOCKHOLM.

Allm. telefon 4634 & 7415. Rikstelefon 8525.
Inregistrerad telegrafadress: »Förbundet, Stockholm.»

Hålles öppen alla helgfria dagar från kl. 9 f. m.
till 3 e. m.

Pietisten,

Svenska Missionsförbundets organ för dess
inre mission,

utkommer den 8:de och 22:dra i varje månad.

Prenumerationspriset för 1908 är 1: 50 på posten
och 1: 25 kr. på Expeditionen, då minst 5 ex. rekvireras.
11 exemplar lämnas för 12: 50.

Till utlandet kostar tidningen kr. 2: 50.

Alla meddelanden, som röra Svenska Missionsförbundet och dess verksamhet, jämte gåvor till missionen och rekvisitioner av böcker m. m. adresseras till Svenska Missionsförbundets Expedition.

I testamenten och gåvobrev, som upprättas till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet i allmänhet eller till någon särskild gren därav, torde nog angivas, att det är till Svenska Missionsförbundets mission. När ett testamente t. ex. endast innehåller, att ett visst belopp skall tillfalla hednamissionen, så kan ju ovisshet uppstå, om det är Svenska Missionsförbundet eller något annat sällskap, som skall hava penningarne.

Sparbössor för insamlande av medel till vår yttre och inre mission utdelas gratis och kunna rekvireras från Svenska Missionsförbundets Expedition.

Församlingsböcker, blanketter till flyttningsbetyg och dopattester, ritningar till missionshus, text- och klassböcker för söndagsskolan, sångböcker m. m. tillhandahållas på Expeditionen och kunna därifrån rekvireras.

Svenska Missionsförbundets vilohem, Rättvik.

Friskt och skönt beläget på stranden av Siljan.
Präktiga verandor, inklädda med glas.
Vattenledning. Badrum.

Hålles öppet året om för inackorderingar under längre eller kortare tid till billiga priser.

Under vintern åkning med kälke och skidor.

Predikanter och missionärer äga företräde.

Närmare upplysningar lämnas av föreståndaren eller av Missionsförbundets Expedition.



Konferens och årsmöte. Vi påminna våra vänner om, att årsmötet i år icke blir på den vanliga tiden utan en vecka senare, detta med anledning av att den nya missionsskolan samtidigt kommer att invigas. Konferensen blir den 18 och 19 juni och årsmötet den 20 och 21.

Förslag och skrivelser, som skola behandlas i styrelse och konferens, böra vara insända till expeditionen före den 1 maj.

Kvartalsmötet i Örebro. Under instundande påskhelg kommer Missionsförbundet att hålla kvartalsmöte i Örebro. Vid detsamma komma att närvara lektor P. Waldenström, predikant Samuel A. Johansson från Göteborg, missionär M. Westling, pastor E. Ungerth och missionssekr. W. Sjöholm.

Må Herren rikligen välsigna detta möte, både dem, som skola tala, och dem, som skola höra.

Arbetet på den nya söndagsskolsångboken. Den kommitté, som av Styrelsen blivit tillsatt för utförande av detta arbete, har under sista tiden rätt ofta varit samlad. Arbetet har därför framskridit så långt, att vi hoppas att till konferensen i juni kunna framlägga fullständigt förslag och manuskript till denna bok. Den skulle sedan, om allt går väl, kunna vara färdig till hösten.

Boken kommer att innehålla ett rikt urval av gamla goda barnsånger, hämtade från olika källor.

Evangelistkurser. Kurser med unge män, som vilja ägna sig åt evangelistverksamhet inom vårt eget land, ha hållits på olika platser även under denna vinter. En del av dessa äro redan avslutade, och andra pågå. Sådana ha hållits i Umeå, Bollnäs, Karlstad, Örebro och Kristianstad. I Jönköping pågår en dylik med ett 20-tal elever.

Må Herren rikligen välsigna dessa unga män och utrusta dem med ande och kraft från höjden till att bliva hans vittnen.

Pred. A. Lönnerberg från Lidköping. Med särskild hänsyn till verksamheten på mörkare orter har missionsutskottet kallat predikant A. Lönnerberg, Lidköping, att under någon tid vara i Missionsförbundets tjänst. Att börja med gör han en sådan resa i Kronobergs län.

Det finnes verkligen ännu platser, som i andligt avseende äro så vanlottade, att vi icke borde giva oss någon ro, förrän evangelium om Jesus blivit förkunnat även på dessa orter.



Årsmöten.

Jönköping. Jönköpings missionsförening har utsänt sin årsberättelse. Av densamma synes, att föreningens inkomster under senaste verksamhetsåret uppgått till kr. 47,870: 04. De till föreningen hörande biträdesföreningarna och predikostationerna äro över 800. Av dessa föreningar äro omkring 235 även anslutna till Svenska Missionsförbundet.

Föreningen har nu 18 tjänstgörande predikanter och verkar med välsignelse på sitt stora fält.

Gefle. Gefle missionsförening höll sitt årsmöte den 25 mars i det ljusa, rymliga Bethlehemskapellet. Föreningen är en av de största missionsföreningarna i landet. Vid årsskiftet var dess medlemsantal 1,171. Under det sista verksamhetsåret har den haft en inkomst av kr. 48,408: 63. I denna summa ingår några donationer till ett belopp av kr. 22,674: 48. För den inre missionen har under året utgivits kr. 17,741: 45 och till den yttre kr. 4,260: 84.

Trettioen nya medlemmar ha blivit intagna och 23 hemkallats till den eviga vilan.

Nässjö. Nässjö missionsförening hade sitt årsmöte söndagen den 15 mars. Av revisionsberättelsen framgår, att föreningens inkomster under år 1907 uppgått till kr. 6,280. I missionshuset har under året inletts elektrisk belysning. Kapitalbehållningen har ökats med något över 1,900 kr. Föreningens medlemsantal har ökats med 20 och var vid årsskiftet 246.

Norrköping. Norrköpings stadsmissionsförening har utsänt sin årsberättelse. Av densamma framgår, att en vittomfattande verksamhet bedrives av denna missionsförening. Under 1907 har den haft en inkomst av kr. 23,608: 66. Trettioåtta nya medlemmar ha under året intagits i föreningen, och vid årsskiftet var medlemsantalet 836. Predikanterna C. M. Johansson och P. E. Klint samt ganska många evangelister tjäna fortfarande föreningen.

Arvika. Arvika missionsförening firade sin nionde årsfest söndagen den 15 mars. Föredrag hölls av redaktör C. Boberg från Stockholm samt av D. Hagström och O. Fryksén. Mycket folk var samlad, och festen var skön och uppbygglig.

Föreningen har nu 160 medlemmar.

Köping. Köpings missionsförening firade sitt årsmöte söndagen den 22 mars.

Kl. 4 e. m. firades årsfest, då, förutom tal av Frieman, års- och revisionsberättelserna föredrogos. I församlingen, som vid årets början bestod av 177 medlemmar, hade under året 18 intagits, 13 utflyttat och 8 avgått genom döden.

Församlingen hade i inkomster kr. 4,438: 77, vilket översteg utgifterna med kr. 526: 66. Tillgångar utöver skulderna utgöra kr. 10,793: 14.

Nora. Nora missionsförening avhöll sitt årsmöte i stadens missionshus den 15 mars. Verksamheten har fortgått på vanligt sätt med offentliga och enskilda sammankomster. Inom missionsföreningen, vars medlemsantal är 202, finnas ungdomsföreningar och flera söndagsskolor. Inkomsterna under året hava uppgått till c:a 5,900 kr. Av dessa medel ha omkring 900 kr. översänts till Svenska Missionsförbundet.

Göteborg. Ev. missionsföreningen i Göteborg firade sin årsfest Marie beb: dag i Betlehems kyrkan därstädes.

Av årsberättelsen framgår, att medlemsantalet utgöres av 1,128 medlemmar.

Direkt till missionsföreningens kassa har för olika ändamål insamlats under året kr. 33,495: 12, därav för inre missionen kr. 26,759: 08 och för den yttre kr. 6,736: 04, därav från Kongobarnens Vänner kr. 2,700.

Hallsberg. Missions- och ungdomsföreningen i Hallsberg höll sin sedvanliga årsfest Marie beb: dalsedag.

Missionsföreningens räkenskaper balanserade med kr. 4,047: 50, varav kr. 1,071: 77 avsänts till Sv. Missionsförbundet samt kr. 158: 50 till Stockholms kristliga sedlighetsförening. Ungdomsföreningens räkenskaper slutade på kr. 727: 57.

Missionsföreningens medlemmar voro 118 och ungdomsföreningens 90.

Stockholm. Södra församlingens ungdomskrets firade Marie beb: dalsedag sitt årsmöte i samband med 10-årsfest i Luth. missionshuset, Högbergsgatan 27. Medlemsantalet utgjorde 341. Inkomster och utgifter balanserade på kr. 1,121: 25. Rapporter avlämnades från olika kommittéer för mission i stadens omgivning samt bland fattiga och sjuka. Biblioteket, som räknar omkring 500 band, hade flitigt anlåtats av ungdomen, i det att mer än 700 boklån utlämnats.

Hofors. 10-årsfest firade Hofors kristna ungdomsförening Marie beb: dag. Föreningen hade under året haft i inkomster kr. 686: 79. Denna ungdomsförening har ock upptagit filantropisk verksamhet i så mening, att den bekostar uppfostran av en flicka från pastor Hedbergs i Stockholm Barnhem. Flickan är i en mycket god vård hos en troende familj, bosatt i närheten av Hofors.

Söderhamn. Hälsinglands Ansgariiförening hade den 24 och 25 mars kvartalsmöte i Norra missionshuset i Söderhamn med styrelse- och ombudsmöte på tisdag middag samt samtalsmöte och predikan på e. m. Marie beb: dalsedags f. m. hölls föredrag av flere talare. Kl. 3 e. m. följde fortsättning av samtalsmötet, och kl. 5 e. m. var stor missionsfest, då korta tal och sång av missionshusets sångkör samt gemensam sång omväxlade. Mycket folk var församlat, och vittnesbörden voro varma. I kollektor inflöto: f. m. 74 kr., missionsfesten 62 kr. samt dessutom enskild gåva å 50 kr.

Örnsköldsvik. Ett stämningsfullt jubileum firades i Immanuelskyrkan, Örnsköldsvik, av därvarande brödras församling den 21—23 mars. Högtiden inleddes på lördagen kl. 7 e. m. med ett varmt bönemöte. På söndagen samlades en stor skara i den vackra och smakfullt dekorerade kyrkan för att lyssna till livets ord.

På middagen hade församlingen och övriga troende såväl från staden som från landsorten en verkligt skön stund omkring Herrens bord, då också några intogos i församlingen.

Själva jubileumsfesten hölls på eftermiddagen kl. 5. Pred. D. Melchersson lämnade först en kort redogörelse för församlingens uppkomst och 25-åriga tillvaro, varefter flera bröder predikade.

På kvällen hölls gemensam tesupé, som var besökt av omkring 150 personer. Då gavs tillfälle för de gamla grånade församlingsveteranerna att tala om sina minnen. Mötet fortsattes på måndagen kl. 10,30 med predikan av Otto Andersson och korta anföranden av Holmström och Johansson. På e. m. kl. 5 talade de främmande predikanterna en stund var, och kl. 7 hölls en talrikt besökt missionsföreläsning, som inbringade c:a 330 kr.

Ronneby. Blekinge Ansgariiförening hade tisdagen den 24 mars årsmöte i Ronneby, beviljat av ett 30-tal ombud från länets skilda delar. Av räkenskapsutdraget inhämtades, att föreningens inkomster uppgått till kr. 6,196: 89 och utgifterna till kr. 5,866: 26, vadan behållningen till 1908 utgjorde kr. 330: 63.

Föreningen beslöt att även för detta år begära ett anslag av Sv. Missionsförbundet å 400 kr.

Till evangelistkursen i Kristianstad anslogs ett bidrag av 75 kr. för nästa år.

Under onsd., Marie beb.-dag, hölls missionsmöte och på aftonen ungdomsmöte.

Jerfsö. Sönd. och månd. den 22 och 23 mars hade Jerfsö fria församling missionsmöte. Pred. H. J. Ekman från Ljusdal, Knut Eklund från Los och L. O. Nylander, Jerfsö, predikade. Mötet var ovanligt talrikt besökt och Guds Andes närvaro förnams. Fördomar och partisinne börja så småningom vika även där, och en och annan lämnar sig åt Herren. Ja, Gud vare lov, det ljusnar allt mer och mer.

Karlshamn. Karlshamns missionsförening hade sitt årsmöte lördagen den 29 febr., då års- och revisionsberättelserna för sistlidet år föredrogs och ansvarsfrihe beviljades åt styrelsen.

Föreningens inkomster under året hade uppgått till kr. 3,128: 86 och utgifter kr. 3,001: 21. Föreningens tillgångar uppgå till kr. 14,358: 00 och skulder till kr. 3,223: 19.

Verksamheten har fortgått med predikningar, 4 böneveckor, bibelsamtal, församlingsmöten, missionsmöten och söndagsskola. Medlemsantalet var vid årets slut 91.

I föreningens söndagsskola hava över 200 barn undervisats. För densamma finns ett särskilt bibliotek, som flitigt anlitas.

Den till föreningen anslutna ungdomsföreningen har haft en inkomst av 808 kr.

Vid sammanträdet meddelades, att missionsföreningen av en avliden medlem mottagit en donation på något över 500 kr.

Hallands Ansgariiförening. Denna förening är väl den minsta bland alla sina likar i vårt land. Den består av de 10 små församlingar, som finnas inom provinsen, samt en i Småland. Men jag tror, att den också

är den yngsta av dem alla. Den är ännu ett barn, men ett barn, som har lust att leva och utveckla sig. Vi vilja så gärna hoppas, att detta vårt älsklingsbarn också har framtiden för sig. Genom Guds och vänners bistånd och de troendes varma förböner skall nog ödemarken blomstra och bära frukt.

Av de församlingar, som tillhöra Ansgariiföreningen, äro endast två: Enslöf och Halmstad, som kunna lämna bidrag för verksamhet på platser, från hvilka några bidrag omöjligt kunna väntas. Och sådana predikostationer, där hem och hjärtan äro öppna för våra predikanter, räkna vi till ett 40-tal. Övriga församlingar eller platser äro helt eller delvis beroende av den predikoverksamhet, som Ansgariiföreningen kan giva.

Det bidrag, som Sv. Missionsförbundet godhetsfullt lämnat oss i flera år, är sålunda icke blott en tacknämlig offergåva på Herrens altare för den inre missionen utan även nödvändig för verksamhetens bestånd och utveckling i våra bygder.

Lördagen och söndagen den 22 och 23 febr. hölls årsmöte i Halmstad. Av den då avgivna berättelsen över verksamheten sistlidna år framgår, att många allvarliga försök gjorts att få flera platser öppnade. På åtskilliga ställen har det lyckats, på andra åter har det varit omöjligt. Mellan Halmstad och Varberg utefter Väst kustbanan finnas t. ex. flera stora stationssamhällen, där det hitintills visat sig vara omöjligt att vinna inträde. Tvenne evangelister, vilka gjort husbesök i dessa trakter, hava försökt att anordna möten o. s. v. men utan resultat. Fiendskap och likgiltighet, ävensom rädsla för och oriktiga uppfattningar om den frikyrkliga verksamheten utgöra de största hindren. »Vi gå till kyrkan och höra prästerna, och något annat behöva icke vi», sade en person. Och det är nog ett uttryck för den allmänna meningen. En annan yttrade: »Gud har bevarat oss för villfarelse hittills, vi hoppas, att han skall göra det hädanefter också». Men vi giva icke hoppet förlorat. Bålverken skola nog falla med tiden. Gud är mäktig att låta öknen och ödemarken blomstra.

Den tid, som redan gått av innevarande år, har varit en besökelsens tid för åtskilliga platser. Stora väckelser ha vi ej fått vara med om. Men det fröjdar oss mycket att få se en och en nu och då omvända sig till Gud. Sammankomsterna besökas flitigt, och uppmärksamheten är stor. Jag skall aldrig glömma, då jag en gång förlidet år predikade kl. 4 e. m. en söckendag för fullt hus i en avlägsen by, där aldrig förr någon dylik sammankomst hållits. Det var en stund som få. Må Gud kröna sitt verk med framgång i Hallands bygder! Skörden är mycken men arbetarne mycket få.

Revisionsberättelsen visar en inkomst för verksamheten av kr. 1,706: 34.

Välsigne Herren sitt eget verk i fortsättningen!

E. F.

Norra Ångermanland. Från evangelisten A. Edholm, som verkat i norra delen av Ångermanland, har inkommit en lång reseskildring. Den innehåller bland annat en maning till Svenska Missionsförbundets styrelse och bättre lottade vänner att sända evangeli budbärare till de trakter, han besökt och där han blivit

väl mottagen. Den inre missionen är ock, såsom det på annat ställe i detta nummer av Pietisten framhålles, av stor vikt.

Avskedsfest var sönd. den 29 mars anordnad i Luth. missionshuset i Uppsala för pred. Edv. Fröding, som den 1 april tillträdde sin befattning i Immanuelskyrkan i Stockholm.

Festen inleddes av missionsföreningens ordförande, J. B. Gauffin, som med ledning av Ps. 84: 1—7 uttalade den önskan, att Guds källa må vara den plats, där F. framgent må söka kraft och frimodighet att visa stora människoskaror till livets vattukällor.

Som ett synligt tecken på församlingens tacksamhet överlämnade ordföranden en gåva till pred. Fröding.

Denne tackade för allt förtroende och allt overseende han fått erfara och sade sig vara med starka band fäst vid vännerna i Uppsala, varför också minnet därifrån skulle bliva ljust och skönt.

Under festens lopp lämnades av flere bröder minnesord, poem upplästes m. m., varjämte sångföreningen utförde flera goda sånger. Sedan tesupé intagits, avslutades festen av byggmästare C. A. Gustafsson.

Så många, som den stora salen kunde rymma, hade infunnit sig.

Hälsingtuna. Hälsingtuna missionsförening har under denna vinter fått glädja sig åt en härlig väckelse. Under denna väckelse, som började i böneveckan och ännu fortgår, ha över ett 50-tal böjt sina knän inför Herren. De flesta äro unga män. Några av de nyomvända hava redan ingått i ungdomsföreningen, andra åter komma att ansluta sig till församlingen.

Vile Guds välsignelse i rikt mått även i fortsättningen över detta härliga Andens verk!

Predikanten L. Hallén i Gäfle har antagit kallelse till Uppsala missionsförening som dess predikant och föreståndare och tillträder platsen den 1 nästkommande oktober.

Kolsva. Predikanten John Rickardt, Vadstena, har antagit Kolsva missionsförenings kallelse att bliva dess predikant och föreståndare. Han skall även verka i Gisslarbo. Platsen tillträdes i september.

Limhamn. Limhamns missionsförening har sålt sitt gamla missionshus och för en kostnad av 42,000 kr. på en central plats uppfört ett större och ändamålsenligare. Tomten är skänkt av ingenjör R. F. Berg. In-tresset för det nya missionshuset har varit ganska stort, och skulden på detsamma är jämförelsevis liten. Det skall invigas under Påskhelgen.

Mariefred. Mariefreds missionsförening har till predikant kallat studeranden vid Missionsskolan, J. Forssell, som antagit kallelsen och tillträder platsen i juli månad detta år.

Trelleborg. En skön fest hölls i Immanuelskyrkan i Trelleborg den 19 mars. Församlingen har på sista

tiden fått glädja sig åt en synnerlig framgång, i det att flera nya medlemmar hava tillkommit och mycket folk besöker sammankomsterna för att höra Guds ord. Den stämningsfulla festen lämnade säkert ett djupt intryck efter sig och vittnar om, att ett gott förhållande råder mellan församlingen i Trelleborg och hennes predikant.

Wist. Inom Wist socken i Östergötland verkar en liten missionsförening. Ett hinder för verksamheten där har varit saknaden av lämplig möteslokal. Efter många överläggningar ha vännerna därstädes nu beslutit att bygga ett missionshus. Det är ett ganska djärvt företag, när man betänker, under vilka förhållanden Wist missionsförening verkar. Alla medel härför måste anskaffas genom att bedja bröder och systrar, som bo när eller fjärran, om frivillig hjälp. Men allt går genom bön, arbete och förtröstan på Gud. Tomt är redan inköpt och infastad. Arbetet på densamma är ock påbörjat av föreningens medlemmar.

Österfernebo. I sitt missionshus hade Österfernebo mgt anordnat fest söndagen den 1 mars med anledning därav, att huset skall flyttas till en mera centralt belägen plats inom socknen. När huset byggdes 1870, voro resurserna ej stora. Vännerna voro få och mindre bemedlade. Men viljan var god, och med Guds hjälp stod huset snart färdigt på sin plats. En disponent yttrade vid den tiden till sin inspektör: »Nu ska läsarne ta sig för att bygga, men vad ska det bli för dem, som äro så fattiga». Då svarade inspektören: »Du må säga, vad du vill. Men läsarne äro ett duktigt folk», och de ha nu huset där.

Pastor John Anjou i Trollebo, bekant och älskad i vida kretsar bland vårt lands troende, avled efter ett svårt lidande i tron på sin frälsare å Borås lasarett den 29 sistlidne mars. Vi hoppas kunna införa hans porträtt och levnadsteckning i nästa n:r av Pietisten.

Verksamheten i Lappland.

Från Vilhelmina meddelar broder J. U. Björk följande:

På Herrens berg blir det försett.
1 Mos. 22: 14.

Det torde vara glädjande för de missionsvännerna, som bidra till verksamheten här i Vilhelmina, att höra det Herren i nåd har hört de böner, som uppsänts till honom och sänt oss väckelse. Den har börjat bland barnen här på kyrkplatsen och sedan spritt sig till ungdomen och de äldre. Ganska många hava fått en ny visa i munnen. De prisa och lova Herren. Stort begär efter att höra ordet visar sig nu. I denna vecka hava vi haft möten varannan afton, då nästan alla sittplatser i vårt missionshus varit upptagna. Herren vare lovad!

Verksamheten bland de dövstumma.

Kära vänner!

Herrens frid!

För att kunna ordna arbetet på mitt stora verksamhetsfält vill jag ställa följande frågor till predikanterna eller föreståndarna inom de olika missionsföreningarna, som höra till Svenska Missionsförbundet:

1) Huru många dövstumma finnes det på eder ort och dess omnejd?

2) Om Ni bor i ett större samhälle utan järnvägsstation, huru långt har Ni då till närmaste järnvägsstation?

3) Kan Ni lämna mig tydlig adress till någon dövstum, med vilken jag kan sätta mig i förbindelse?

4) Lämpar det sig bäst att besöka eder ort på sommaren eller på vintern?

Det skulle underlätta mitt arbete mycket, om jag finge dessa frågor besvarade.

Många dövstumma ha klagat över, att de ej fått reda på mitt besök, när jag besökt deras ort, varför de ej fått vara med.

En gång var jag på en viss plats. När jag rest, fick en dövstum veta det. Då var det för sent. Tårarna började då rinna från hans ögon och han klagade: »O, att jag hade fått veta det förut. Då hade jag gått dit, oaktat det är en mil att gå dit och en mil att gå hem igen. Vad gör det, blott jag får höra något om Jesus.»

Ja, kära vänner, det är en allvarlig och betydelsefull sak. Jag får väl lita på eder, att ni nu vill besvara de framställda frågorna. Det skulle för mig vara en sann glädje att förstå, att ni intresserar eder för denna mission.

Det har icke varit utan svårigheter och mödor, som jag sökt draga mig fram den senaste tiden, när de flesta dövstummas antal varit okänt för mig på orten och omnejden.

Nu vill jag särskilt be få uppgifter från mellersta Sverige och Norrland, ty jag ställer färdan dit i sommar. Under dessa stundande resor hoppas jag få en god tolk med mig, så jag kan hålla mina möten på offentligt sätt, d. v. s. både dövstumma och icke dövstumma kunna få vara med på dem och se och höra.

Jag beder därför att före den 1 maj få de ovan framställda frågorna besvarade för att under maj månad kunna vidtaga åtgärder och uppsätta resplan. Jag hoppas, att i gärna viljen ha det besväret att besvara mina frågor!

Eder medarvinge i nåden

P. Alfr. Person,
Rosenlund, Nässjö.



Svenska kyrkan.

— Svenska kyrkans förste missionsdiakon, Wilh. Sköld från Södra Hestra församling, invigdes den 22 mars i Skara domkyrka av biskop Hj. Danell till missionsdiakon.

I sällskap med pastor Liljestrand utreser diakon S. i början av april månad till Sv. kyrkans missionsfält i Sydafrika.

— Till Sv. kyrkans missionsfält i Afrika har pastor Axel Hammar i Strängnäs avrest. Han skall stationeras i Rhodesia.

Samtidigt utresa flera missionärer, omkring ett 10-tal, till missionsfältet.

— Svenska Jerusalemsföreningen firade sin åttonde årshögtid Marie bebådelsedag i Stockholm i Blasieholmskyrkan, varvid föredrag hölls av biskop von Schéele och kontraktsprosten Hazén. Vid samma tillfälle avskildes sjuksköterskan Hilma Andersson för verksamhet i Betlehem.

Föreningen övar sin verksamhet i Jerusalem och Betlehem. På förra stället är en småbarnsskola för 70 barn anordnad, och på senare stället bedrivs läkaremission. Verksamheten har visat sig motsvara ett djupt behov, och arbetet har haft framgång. I Betlehem, där redan ett mindre sjukhem är anordnat och läkarebostad under uppförande, är missionsläkaren d:r Ribbing anställd jämte två svenska sjuksköterskor.

Alliansmöte i statskyrka. I Sköns kyrka har kyrkoherde Bråten nyligen lett ett alliansmöte, där alla på platsen verkande samfunds ledare deltog, och B. har inbjudit till hållande av dylika möten i kyrkan varje bönedag under året.

Fosterlandsstiftelsen.

Ev. luth. missionskretsen i Göteborg invigde Marie bebådelsedag sitt nya hus, Lutherska missionskapellet, vid Haga Nygata 25. Missionskretsen, som är ansluten till Ev. Fosterlandsstiftelsen, har bedrivit verksamhet i tio år och omfattats med ständigt stigande intresse.

Svenska Missionssällskapet.

— Till Svenska missionssällskapets missionsverksamhet i Lappland har från fru Edla Brobergs stärbhus överlämnats 1,000 kronor.

Svenska Bibelsällskapet.

— Svenska Bibelsällskapet hade den 22 mars sin årsfest i Adolf Fredriks kyrka. Efter ett hälsningstal av ordföranden, frih. von Essen, föredrog hovpredikanten Beskow årsberättelsen. I densamma nämndes, att konung Gustav blivit sällskapets beskyddare.

Hittills ha utlämnats kostnadsfritt 23,087 helbiblar, 46,417 Nya testamenten, 2,846 Joh. ev. och 2,187 Psal-

tare. (De två sistnämnda uteslutande under förra året). Hela avsättningen förra året utgjorde 19,177 ex., varav 5,372 biblar, 6,279 Nya testamenten, 4,526 Joh. ev. och 3,000 Psaltare. Inkomster och utgifter balanserade på 19,476 kr. och sällskapets behållning utgjorde 105,070 kronor.

Baptistsamfundet.

— *The Pastors' College i London, England*, vilket G. H. Spurgeon upprättade, och vilket han även hade överinseende över, så länge han levde, fortgår ännu med sin välsignelserika verksamhet under överinseende av hans son, Thomas Spurgeon. Denna skola har ock vunnit så stort förtroende och så stor anslutning från varje del av landet, att den har flera studerande än någon annan skola för utbildande av predikanter bland baptisterna i Stor-Brittannien. Den har ock utsänt flera graduanter än någon annan skola av detta slag, och dessa äro spridda till alla delar av landet och därjämte talrikt representerade på olika missionsfält — några av dem hava kommit över till Amerika och verka nu där.

Metodistsamfundet.

— Fröken Italia Garibaldi, sondotter till den ryktbare frihetshjälten, har blivit föreståndarinna för en flickskola, som metodistkyrkan har i Rom.

— Södra metodistepiskopalkyrkan i Amerika har under det senaste året haft en medlemstillökning på 38,295 personer.

Hela antalet medlemmar uppgår nu till 1,705,365.

— Fröken Anna Lindblad från Linköping invigdes genom bön och handpåläggning i S:t Peterskyrkan i Stockholm den 22 mars för missionsarbete i västra Kina.

Lärarinnornas missionsförening har utsänt sin årsberättelse. Av denna framgår, att föreningen under 1907 haft en inkomst av kr. 11,792: 70. Kassabehållningen vid årsskiftet var 5,375: 05. Föreningen har verksamhet i Lappland, Indien och Kina.

Svenska mongolmissionen.

— Kommittén för missionen i Mongoliet hade sitt årsmöte i början av innevarande månad. Av revisionsberättelsen framgår, att inkomster och utgifter år 1907 balanserat med 2,593 kr. och 97 öre.

Tro på Herren Jesus, så varder du och ditt hus frälst.

Apg. 16: 31.

Att tro på Herren Jesus, det är, såsom man af Skriften ser, den enfaldigaste sak under solen. Det består uti ingenting annat än däri, att du, såsom den där är en syndare, håller dig intill Herren Jesus, såsom den där är frälsaren. Den allra bästa beskrivningen av tron hava vi i den evangeliska historien. Ty där se vi, huru den ene efter den andre trodde på Jesus; och fråga vi, vari deras tro bestod, så finna vi, att den bestod däri,

att de höllo sig till Jesus, emedan de trodde, att han var Kristus, frälsaren. Där var icke mycken kunskap eller konst. Själva lärjungarna hade tre år trott på Jesus och visste ändå icke, att han skulle dö eller uppstå, utan så snart han talade med dem därom, så begrepo de icke, vad han sade. Den samaritiska kvinnan, den kananeiska kvinnan, hövitsmannen i Kapernaum och andra, om vilka vi hava vittnesbörd, att de trodde, alla dessa voro nog icke kunnigare än lärjungarna, men trodde — det gjorde de, ja trodde så, att Herren sade: »Din tro är stor», vilket han väl aldrig lär hava sagt om vår tro trots vår stora kunskap. Detta säga vi icke så, som ville vi förringa vikten av en sann kunskap, nej, utan vi säga det för att visa, att det icke är däri, som tron består. Tron är hjärtats tillit till Gud och den han sänt, Jesus Kristus, och den tilliten kan finnas, även under det kunskapen är mycket ofullkomlig och oredig. Rövaren på korset kunde icke berömma sig av mycken eller grundlig kunskap. Men att Jesus var frälsaren, det hade han hört, därpå hade han ock nyss hört ett bevis, när Herren bad för sina fiender. Nu var den arme rövaren i nöd; då kom det honom till pass, att han visste, att Jesus var Kristus, ty då vände han sig med sin nöd till honom. Så gick det till för honom att bliva omvänd, komma till tron och bliva salig. På samma sätt går det ock nu an att tro och frälsas. Alltså: när även du känner, att du behöver frälsas, så far icke utomkring efter några gärningar, utan gå raka vägen till Jesus med all din synd och våga fritt att tro på honom.

P. W.

»Är du en kung, så res som en kung.»

I Efes. 4: 1, 2 förmanar Paulus de troende att *vandra värdigt den kallelse, varmed de blivit kallade*, i all ödmjukhet och saktmodighet, med långmodighet fördragande varandra i kärlek m. m.

De troende äro kallade till att vara Guds barn, Guds utvalda, heliga, till att vara ett kungligt prästerskap, Guds husfolk och helgamannamedborgare. I denna deras höga och härliga ställning, vilken de hava i Kristus inför Gud genom tron på honom, ligger självfallet en kraftig påminnelse om och uppfordran att i livet framträda på ett sätt, *som passar* och är förenligt med denna deras höga kallelse.

Då jag nu såväl som många gånger eljes har tänkt på den ställning, de troende böra intaga inför världen, kommer jag så livligt ihåg, vad jag en gång läste om, huru en av våra konungar i forna dagar reste i Dalarne och vid ett tillfälle ville vara okänd ibland folket. Han tog därför på sig något ytterplagg, varmed han dolde sin kungliga dräkt. Så gav han sig i samtal med folket såsom en helt vanlig person och träffade en dalkarl, som just icke skrädde orden. Men kungen tyckte, att det gick hans ära förnär, så att han till sist frågade dalkarlen: »Vet du, vem jag är, och vem du talar med?» Nej, det visste han ju icke. Då öppnade konungen sin kappa och visade honom sin kungliga dräkt och sade honom, att det var konungen, han talade med. Och då svarade dalkarlen: »Är du en kung, så res som en kung.»

Jag glömmmer nog aldrig den lärdom, jag fått av detta svar till kungen. Är du ett Guds barn, en av hans utvalda, en konungslig präst, en de heligas medborgare, så uppträd då offentligt inför världen på ett sätt, i tal, i handlingar, i din kallelse, i ditt hem, såsom det anstår en sådan. I alla tider har det nog, för att tala bildligt, alltid varit, och blir nog också, stor skillnad på, huru hovfolk uppträder både i dräkter och seder, och huru annat vardagsfolk uppträder. Lika självfallet måste det bli stor skillnad på, huru världsmänniskor uppträda och hur Guds folk uppträder. Vi äro Kristi brev, kända och lästa av var man, säger Paulus (2 Kor. 3: 2). Det är en skam, en djup förnedring för den, som bekänner sig till Kristus, om han uppträder i affärer, i handel, i sin tjänst, i sitt arbete, i klädsel, i seder m. m., så att världen icke kan se eller förstå annat, än att han är deras like. Rätten eder icke efter *denna världens* skick — utan prøven, vad som är Guds goda och behagliga vilja, säger aposteln. Och är du ett brev, adresserat till himmelen, så se då till, att du bär tydlig utanskrift, så att ingen, om än aldrig så närsynt, behöver vara rådvill rörande den saken, d. v. s. vart du är adresserad.

Är du en kung, så res som en kung!

Joh. Elfström.

Han sköt upp såsom en telning.

Varje tid har haft sina stora personligheter: historieskrivare, filosofer, skaldar, tänkare, lärare. Men ibland alla dessa framstår en person, underbarare än alla. Han kom från Galileen. Han hade icke haft fördelen av skolundervisning. Han levde under ungdomens dagar tillsammans med människor, vilka aldrig tänkte på, att han skulle göra eller bli något märkvärdigt. Men oaktat allt detta, utan titel, utan anseende, utan lärdom och högförnäm värtalighet förvånade han världen med de underbaraste förkunnelser, stridde med stolta präster och självbelåtna skriftlärde och ropade med hög röst, som genljöd genom tempel och palats, genom dal och över berg: »Jag är världens ljus!» Människorna häpnade vid tanken på att samma hand, som fört yxan och sågen, skulle bära maktens spira; att samma panna, från vilken så många gånger mödans svett borttorkats, skulle en gång bära världsherradömet glänsande krona. Vi känna alla, huru svårt det är att föreställa sig, att någon bland dem, med vilka vi under barndomen lekt eller umgåtts, skulle bli stor och ryktbar. Vi undra därför icke, att de, som dag efter dag och år efter år sett Kristus framleva sitt liv i Nasaret i fullkomlig obemärkthet, först sent skulle kunna tro på hans underbara mission.

Från denna oansenliga punkt utflöt livets flod. I sin början blott som en rännil flöt den fram nästan obemärkt, till dess man av de grönskande strändernas skönhet kunde klart urskilja kristallflodens lopp. Spetälska, som badat i dess flöden, blevo rena, döda fingo liv, förtvivlade hjärtan uppfylldes med frid, glädje och sällhet.

T. De Witt Talmage.

Program

för Svenska Missionsförbundets kvartalsmöte i Örebro den 19—20 april.

Påskdagen den 19 april.

Inre missionens dag.

- | | |
|-------------|--|
| Kl. 11 | f. m. Bön och bibelläsning av pred. E. F. Holmstrand. |
| » 11,15 | » Predikan av lektor P. Waldenström. |
| » 12,15 | » Predikan av pred. Samuel Johansson från Göteborg. |
| » 1—4 | e. m. Middagsrast. |
| » 4—4,45 | » Föredrag av missionssekr. W. Sjöholm med avseende på den inre missionen. |
| » 4,45—5,45 | » Samtal över ämnet: På vad sätt kan Gud förhållas i vår kropp? |
| » 5,45—6,30 | » Föredrag av missionär M. Westling. |
| » 6,30 | » Predikan av lektor P. Waldenström. |
| » 8,30 | » Ungdomsmöte med omväxlande sång och korta föredrag av flera talare. |

Annandag påsk den 20 april.

Yttre missionens dag.

- | | |
|----------|--|
| Kl. 11 | f. m. Bön och bibelläsning av pastor E. Ungerth. |
| » 11,15 | » Predikan av predikant Samuel Johansson. |
| » 12—1 | » Missionsföredrag av missionssekr. W. Sjöholm. |
| » 1—4 | e. m. Middagsrast. |
| » 4—5 | » Föredrag om missionen i Kongo av missionär M. Westling. |
| » 5—6 | » Samtal över frågan: Vilka äro förutsättningarna för en kraftig missionsverksamhet i hemland och hednavärd? |
| » 6—6,30 | » Föredrag av predikant Samuel Johansson. |
| » 6,30 | » Avslutning av missionssekr. W. Sjöholm. |

Kollekt upptages under båda dagarne till förmån för Svenska Missionsförbundets verksamhet.

Missionsskolan,

Svenska Missionsförbundets läroanstalt,

börjar ett nytt läsår, det första i det nya läroverkshuset på Lidingön,

den 1 nästkommande september.

Ansökan om inträde skall insändas till skolans Rektor N. Wikander, adr. Stockholm Sö., före den 1 juni och vara åtföljd av

- 1:o) en kort och samvetsgrann, av den sökande själv skriven redogörelse för hans andliga livs uppkomst och utveckling;
 - 2:o) intyg av en kristen församling, en missionsförening eller, där sådant icke kan anskaffas, av minst två kända personer, a) att den sökande är känd som en sann kristen, och b) att han under någon tids predikoverksamhet ådagalagt, att han äger förutsättningar för att kunna utbildas till en duglig predikant eller missionär.
 - 3:o) bestyrkt avskrift av betyg, som visar, att han genomgått fullständig folkskolekurs eller, om sådant ej äges eller ej kan anskaffas, intyg av kompetent person, att han äger motsvarande kunskaper;
 - 4:o) en förbindelse av en kristen församling, missionsförening eller enskild, godkänd person, att den ansvarar för hans underhåll vid skolan;
 - 5:o) åldersbetyg från pastor i den församling, där han är kyrkskriven;
 - 6:o) läkareintyg.
- I regel intages ej någon, som är under 19 år.
I ansökan må tydlig adress uppgivas.

Skolstyrelsen.



Missions- och väckelsemöte anordnas i Roma (Gottland) under instundande påskhelg med början kl. 10 f. m. påskdagen. Flere predikanter medverka. Allmänheten inbjudes.

M. A. Karlsson.

Församlingsmöte hålles i Nya Missionshuset, Landskrona, söndagen den 12 april med början kl. 11 f. m., till hvilket församlingarna i trakten inbjudas.

Efter firande af H. H. nattvard anordnas gemensam kärleksmåltid.

Medlemskort torde medtagas och uppvisas.

På eftermiddagen hålles offentligt möte.

Främmande predikanter väntas.

J. P. Williams.

Östergötlands söndagsskolförbunds årsmöte hålles i Mjölby inst. påsk den 19 och 20 april, med början båda dagarna kl. 1/2 11 f. m. Ombudsmöte den 19 kl. 1/2 7 e. m. Lärarne J. B. Gauffin och K. O. Ahlstrand m. fl. talare närvara.

Ombud, som önska logis, torde i god tid underrätta pred. O. Gustafsson, Mjölby.

Styrelsen.

Predikantmöte. Örebro läns Predikantförbund håller sitt vårmöte i Lunger, Götlanda, den 21—23 inst. april med början första dagen kl. 4 e. m. Bröder predikanter, tillhörande Missionsförbundet, äro välkomna även från platser utom länet, om de önska deltaga. Anmälan om deltagande i mötet bör insändas till predikanten K. A. Öberg, Lunger, Götlanda, minst en vecka före mötet.

E. F. Holmstrand.

Nordöstra Västmanlands missionsförening håller kvartalsmöte i Huddunge missionshus lördagen och söndagen den 25 och 26 april. Föreningens predikanter medverka. Mötet börjar första dagen kl. 3 e. m.

O. L.

Stort ungdomsmöte för norra kretsen av Upplands kristliga ungdomsförbund hålles i Mehede missionshus annandag påsk med början kl. 10 f. m. och 3 e. m. Predikanterna J. Löfgren, J. A. Bergkvist, Sam. Larsson och And. Olsson komma att hålla föredrag.

Ungdomen hälsas hjärtligt välkommen.

J. E. Löfgren. And. Olsson. W. Dalln.

Södermanlands predikantförbund håller sitt årsmöte i Katrineholm den 28—30 april. Anmälan om logi göres i god tid till predikanten Alfr. Liljenberg, Katrineholm. Frågor till mötet skola vara insända före den 15 april till O. W. Genander, Nyköping.

Missionsmöte och invigning av det nya missionshuset Tabor hålles på Limhamn under instundande påskhelg den 19, 20 april. Till mötet väntas redaktör C. Boberg, kandidat Axel Andersson, predikant L. Östergren, distriktsföreståndare O. N. Thomsson och folkskollärare K. A. Palmqvist m. fl.

Enligt uppdrag

Aron Berdén.

Kalmar läns söndagsskolförbund håller sitt årsmöte i Mönsterås söndagen den 12 april. Biträdesföreningarna uppmanas vänligen sända ombud.

I förening med söndagsskolförbundets årsmöte håller J. B. Gauffin från Uppsala en söndagsskolkurs den 13 april och några följande dagar. Till denna kurs inbjudas söndagsskollärare och lärarinnor från hela länet. Anmälan om deltagande i kursen insändas till predikanten Fr. Hellström, Mönsterås.

Ordföranden.

Jubileumshögtid firar Kristianstads fria missionsförening i Vasakyrkan, Kristianstad, den 12 och 13 nästkommande april med anledning av sin 30-åriga verksamhet. Lördagen den 11 april kl. 8 e. m. håller lektor P. Waldenström ett *fosterländskt föredrag* till förmån för Vasakyrkan. Han predikar också på söndags för- och eftermiddag. Distriktsföreståndaren O. N. Thomson, pred. N. M. Lahger, kand. Ax. Anderson och skoll. J. A. Wallendorff medverka även vid högtiden.

»Låtom oss höja jubel till Herren!»

Kristianstad den 17 mars 1908.

A. Strömbäck.

Smålands och Östergötlands Predikantförbund håller sitt årsmöte i Mönsterås onsdagen och torsdagen den 29 och 30 april.

För erhållande av logis under mötet tillskriv i god tid predikanten F. Hellström, Mönsterås.

Frågor och överläggningsämnen insändas före den 1 april till undertecknad under adress *Jönköping*.

A. Ohldén.

Västerbottens Ansgariiförening håller årskonferens i Hörnsjö missionshus lördagen den 18 april, då styrelsen och ombud från anslutna föreningar sammanträda kl. 4 e. m.

De föreningar, som vilja ansluta sig till Ansgariiföreningen, böra före konferensens början till undertecknad därom lämna ansökan.

Offentligt möte börjar i missionshuset påskdagen kl. 11 f. m., varvid utom föreningens predikanter distriktsföreståndare L. A. Holmström kommer att medverka.

And. Bergfors.

Predikantmöte för tredje distriktet hålles i Missionshuset vid Arbrå järnvägsstation och börjar onsdagen den 22 april kl. 3 e. m. samt fortsätter den 23—24. Frågor för mötet torde insändas till antingen distriktsförest. J. Erixon, Gefle, eller predikant C. A. H. Myrbäck, Wallsta. För anskaffande av härberge under mötet skriv i god tid till predikant Myrbäck, Wallsta.

Predikanter från andra distrikt äro välkomna.

J. Erixon.

C. A. H. Myrbäck.

Västmanlands söndagsskolförbunds årsmöte hålles under påskhelgen den 19 och 20 april i *Enköping*. Som talare väntas O. Fr. Thegerström, Joh. Engvall, C. F. Nyström m. fl. Ombuden anmäla sig i god tid till predikanten J. Nyberg, Enköping.

Styrelsen.

Söndagsskolmöte hålles i Köping den 26 april. Redaktör J. B. Gauffin besöker mötet och håller på samma plats under påföljande vecka övningskurs med lärare.

Vänner i Kristus!

Finnes någon på Kristus troende, som är villig att låna en fattig predikant 2,000 kronor mot 5 % årlig ränta för någon tid? Full säkerhet för lånets infriande finnes och säker borgen kan, om så påfordras, anskaffas. Närmare upplysningar lämnas med stor tacksamhet under adress »Fattig predikant», Svenska Missionsförbundets Expedition, Stockholm f. v. b.